

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: K. S.
proti
žalovanému: Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Brně
sídlem Moravské náměstí 1, 602 00 Brno

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: M. D.
zastoupený advokátkou Mgr. Petrou Hrachy
sídlem Cihlářská 19, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2017, č. j. ZKI BR-O-102/1009/2017-13,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí žalovaného, kterým podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil správnost rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Třebíč (dále též „katastrální úřad“), ze dne 5. 10. 2017, č. j. OR-203/2017-710, jímž podle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákona“), rozhodl o zamítnutí námitky žalobkyně proti zobrazení pozemkové parcely č. X v katastrálním území X v obnovené katastrální mapě podle výsledků obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací (dále jen „námitka“).

2. Katastrální úřad tak rozhodl, neboť měl za prokázané, že geometrické a polohové určení pozemku parcelní číslo X bylo provedeno správně a výsledná digitalizované katastrální mapa plně odpovídá mapě bývalého pozemkového katastru a je jejím digitálním obrazem. Katastrální úřad také vysvětlil, že obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací je pouze převedením analogové formy mapy do jejího digitálního vyjádření a není možné při tomto procesu odstraňovat nebo řešit jakékoliv nepřesnosti stávajícího mapového podkladu oproti fyzickému stavu v terénu.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobkyně navrhuje krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
4. Žalobkyně v první řadě uvádí, že žalovaný nedokázal vyvrátit její námitku nepřezkoumatelnosti odůvodnění katastrálního úřadu z důvodu použití vnitřního technického předpisu resortu Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního, konkrétně Návodu pro obnovu katastrálního operátu a převod ze dne 30. 1. 2015, č. j. ČÚZK-01500/2015-22 (dále jen „návod“), který však není součástí právního řádu ČR. Dle žalobkyně tento návod je nesrozumitelný pro osoby neznalé zeměměřičství a matematické kartografie. Rozhodnutí žalovaného tak obsahuje veřejnosti zcela neznámé, nijak nevysvětlené odborné pojmy a právní následky jejich použití.
5. Oba úřady nerespektovaly zásadu, že jakékoliv vytyčení hranic pozemků nemá bez soukromé listiny, obsahující souhlasný projev vůle vlastníků sousedících pozemků, žádné právní následky. Oba úřady však hledaly za zákonné využití ZPMZ 685 Ing. M. W., přestože žalobkyně s výsledky vytyčení nesouhlasila. Žalobkyně dále nesouhlasí s tím, že při digitalizaci předchozí katastrální mapy nedošlo k porovnání faktické hranice lesa oproti hranici, zobrazené v katastrální mapě. Tato námitka je současně dle znění žaloby klíčovou námitkou, z níž žalobkyně odvozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrvává na argumentaci předestřené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nadto žalovaný uvádí, že dle jeho názoru je napadené rozhodnutí srozumitelné a pojmově odpovídá znění právních předpisů, zejména vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“), přičemž žalobkyně ani nespecifikovala, které konkrétní pojmy mají být nesrozumitelné.
7. Dále dle žalovaného obsah dokumentace výsledků šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací obsahuje taktéž záznamy podrobného měření změn (ZPMZ), a veškeré výsledky zeměměřičských činností bez ohledu na to, zda někdy v budoucnu budou využity spolu s právní listinou k zápisu práva do katastru.

8. Žalovaný opakuje, že katastrální úřad při obnově katastrálního operátu nerozhoduje o objektivních věcných právech. V samotném námitkovém řízení proti obnově katastrálního operátu se pak řeší, zda obnova katastrálního operátu byla katastrálním úřadem provedena v souladu s právními předpisy, které upravují činnosti a postupy v rámci obnovy. O skutečném stavu věcných práv může rozhodnout pouze soud na základě žaloby o určení právního vztahu k nemovitosti. Žalovaný souhlasí s žalobkyní, že účelem katastru nemovitostí je poskytovat přesné a úplné informace a údaje o vybraných nemovitostech. Katastr nemovitostí však funguje v zásadě na ohlašovacím principu. Je povinností vlastníků nemovitostí nahlásit katastrálnímu úřadu vznik nových či změnu stávajících údajů, vztahujících se k jejich nemovitostem, a doložit k ohlašované změně příslušnou listinu.
9. V replice k vyjádření žalovaného pak žalobkyně toliko setrvává na své argumentaci, vyjádřené žalobě proti napadenému rozhodnutí.

IV. Posouzení věci soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (stavebního úřadu), včetně řízení předcházejících jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
11. Podstatu nyní projednávané věci tvoří řada námitek žalobkyně, zpochybňujících závěry katastrálního úřadu, aprobované žalovaným v napadeném rozhodnutí, ohledně správnosti provedení obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací.
12. V předmětné věci došlo k obnově katastrálního operátu přepracováním. Podle § 43 katastrálního zákona platí, že „[p]ři obnově katastrálního operátu přepracováním se převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby.“ Krajský soud uvádí, že při tomto postupu se, na rozdíl od obnovy katastrálního operátu mapováním, nevychází z nového zaměřování hranic jednotlivých parcel v terénu, ale dosavadní katastrální mapa je pouze převedena z pevné podložky do počítačového souboru, který umožňuje vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky. Při obnově katastrálního operátu jde tedy ze strany příslušného katastrálního úřadu pouze o úkony technického a evidenčního charakteru (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1840/2003 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009-35, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
13. Obsahem předložených správních spisů bylo mimo jiné prokázáno, že se správní orgány zabývaly správností zákresu hranic pozemků v nové katastrální mapě, popř. správností výpočtů výměr parcel. Jak soud zjistil, správní orgány obou stupňů se vypořádaly s námitkami žalobkyně. Jak vyplývá z výše uvedeného, katastrální úřad shledal námitky nedůvodnými, neboť nezjistil při převodu katastrální mapy přepracováním souboru geodetických informací překročení mezních odchylek, stanovených katastrální vyhláškou. Žalovaný následně ověřil jeho postup, provedl kontrolní výpočty. Správní orgány dospěly k závěru, že při obnově katastrálního operátu nedošlo k chybě podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona, když nedošlo ke zřejmému omylu při zápisu podle předložených listin ani k chybě způsobené nepřesností při podrobném měření, zobrazení měření v katastrální mapě ani při výpočtu výměr parcel. Smyslem obnovy katastrální mapy přepracováním je převedení analogové mapy zakreslené na plastové fólii do podoby

grafického počítačového souboru. Výsledek obnovy musí odpovídat podkladu, ze kterého byla obnova prováděna, což bylo dle názoru krajského soudu v této věci splněno.

14. Žalobkyně v žalobě namítá, že jakékoliv vytyčení hranic pozemků nemá bez soukromé listiny, obsahující souhlasný projev vůle vlastníků sousedících pozemků, žádné právní následky, a že při digitalizaci předchozí katastrální mapy nedošlo k porovnání faktické hranice lesa oproti hranici, zobrazené v katastrální mapě.
15. Dle krajského soudu se uvedené žalobní námitky nevztahují k předmětnému řízení o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. Soud odkazuje na již výše uvedené skutečnosti a zdůrazňuje, že v předmětném řízení byla dosavadní katastrální mapa pouze převedena z pevné podložky do počítačového souboru postupem stanoveným v § 55 katastrální vyhlášky, aniž by bylo prováděno jakékoliv zaměřování pozemků či vytyčování jejich hranic. V předmětné věci nebylo ani žalobkyní namítáno, že by výsledek obnovy neodpovídal podkladu, ze kterého byla obnova prováděna.
16. Stejně tak se mýlí účinkem námitka použití ZPMZ 685 Ing. M. W. – katastrální úřad při obnově katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, jak již krajský soud uvedl, pouze zpracuje jemu dostupný soubor geodetických informací a vyhotoví na jeho základě digitalizovanou podobu dosud analogově vedené mapy. Jestliže žalobkyně namítá věcnou nesprávnost těchto podkladů a z toho plynoucí nesprávný stav obnoveného katastrálního operátu oproti faktickému stavu (nikoliv oproti podkladům, ze kterých byl katastrální operát obnoven), je potřeba se proti takovému stavu bránit v jiném řízení, než v řízení o obnově katastrálního operátu přepracováním.
17. K námitce, že katastrální mapa nesprávně reflektuje faktické hranice pozemků, dále krajský soud zdůrazňuje, že katastrální úřad nerozhoduje o vztazích soukromoprávních, jeho rozhodnutí nemá hmotněprávní účinky. Nesrovnalosti v otázkách vlastnictví mohou být vyřešeny mimosoudně případně soudním rozhodnutím. Spor o vlastnictví náleží do kompetence obecného soudu, který o něm rozhodne v občanském soudním řízení. V řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu nelze otázky týkající se existence vlastnictví a jeho rozsahu s úspěchem vznášet (k tomu např. rozhodnutí zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu, č. j. Konf 31/2004-16 nebo Konf 90/2004-12, a dále rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2006, č. j. 5 As 16/2005- 88 nebo ze dne 31. 7. 2013, č. j. 9 As 171/2012-38).
18. Podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2007, čj. 29 Ca 162/2005-52, platí, že „[o]bnova katastrálního operátu ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, neřeší otázku, kdo je vlastníkem určité nemovitosti; účinek obnovy katastrálního operátu je pouze evidenční.“ Krajský soud z uvedeného rozsudku dále cituje: „Z citovaných ustanovení vyplývá, že institut obnovy katastrálního operátu slouží k vyhotovení nového souboru popisných informací a převedení z původní grafické formy do formy počítačové. Jedná se o technický úkon, kterým nelze založit či pozbýt vlastnické či jiné právo k nemovitostem. To vyplývá z § 5 odst. 7 katastrálního zákona, podle něhož nemohou být právní vztahy k nemovitostem dotčeny revizí údajů katastru, opravou chyb v katastrálním operátu ani obnovou katastrálního operátu, pokud jejich změna není doložena listinou. Zákon má na mysli listinu, ze které se podává existence právních skutečností, které mají za následek vznik, změnu nebo zánik právních vztahů, příp. rozhodnutí o takových skutečnostech, nikoliv listinu o opravě chyb nebo obnově katastrálního operátu. Stejně jako v případě revize údajů katastru nebo opravy chyb v katastrálním operátu, obnova katastrálního operátu neřeší otázku, kdo je

vlastníkem určité nemovitosti, účinek obnovy katastrálního operátu je pouze evidenční. “ Citovaná judikatura se sice vztahuje k předchozí právní úpravě správy katastru nemovitostí, avšak vzhledem ke skutečnosti, že účinností katastrálního zákona nedošlo ke změně právní úpravy způsobu a podmínek obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, je tato judikatura aplikovatelná i v nyní projednávané věci.

19. Námitka žalobkyně, že v řízení u Okresního soudu v Jihlavě, vedeném pod sp. zn. 4 C 369/2017, došlo na základě geodetického zaměření skutečné polohy pařezů okrajových hraničních smrků znalcem k zjištění až desetimetrové odchylky od zakreslení v digitální mapě oproti „kancelářské digitalizaci bez měření hranic pozemků“, taktéž poukazuje na nepochopení smyslu obnovy katastrálního operátu přepracováním. Z toho, co uvádí žalobkyně, je totiž zjevné, že závěry žalovaného a závěry Okresního soudu v Jihlavě vůbec nejsou v rozporu. Zjednodušeně řečeno, žalovaný měl za úkol pouze převést analogovou mapu do digitální podoby, jeho úkolem bylo, aby tak učinil co nejpřesněji, otázka přesnosti původní analogové mapy vůči faktickému stavu tak vůbec nebyla předmětem jeho zkoumání. Naproti tomu z rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 14. 10. 2020, č. j. 4 C 369/2017-333, je zjevné, a to i s ohledem na předmět sporu jím řešený, že se tento okresní soud zabýval otázkou vlastnického práva a případné způsobené škody, které jsou závislé na správnosti skutečné výměry jednotlivých pozemků. Je tak sice zcela na místě, že se okresní soud zabýval i otázkou přesnosti katastrální mapy oproti skutečnosti, nicméně jeho závěry postrádají pro nyní projednávanou věc jakoukoliv relevanci. Z toho důvodu krajský soud neshledal za důvodné provádět jej k důkazu, stejně jako v tomto řízení předkládaný znalecký posudek č. 10-3/2018 z 20. 9. 2018 soudního znalce Ing. et. Ing. J. Ž., PhD. Krajský soud opakovaně uvádí, že pokud chce žalobkyně dosáhnout změny zaměření pozemků v katastru nemovitostí, je potřeba své vlastnické právo uplatnit v řízení před obecnými soudy – na základě jejich rozhodnutí pak žalobkyně může případně dosáhnout změny zakreslení pozemků v katastru nemovitostí. Takové změny však určitě nemůže dosáhnout v řízení o obnově katastrálního operátu přepracováním.
20. Z výše uvedených důvodů také krajský soud nepovažuje za nebytné provádět žalobkyní navrhovaný důkaz ohledáním místa samého, neboť takový důkaz není pro posouzení nyní projednávané věci vůbec relevantní. Krajský soud neshledal důvodným ani návrh žalobkyně na vyčkání pravomocného rozsudku o žalobě žalobkyně před obecným soudem, neboť z žaloby v nyní projednávané věci je zjevné, že se žaloba týká vlastnického práva žalobkyně – vzhledem k tomu, že vlastnického práva žalobkyně není vůbec předmětem řízení v nyní projednávané věci, krajský soud není povinen vycházet z případného rozhodnutí obecného soudu o žalobě žalobkyně v řízení, vedeném pod sp. zn. 4 C 369/2017, ve smyslu § 52 odst. 2 s. ř. s.
21. Konečně krajský soud neshledal důvodnou ani námitku nezákonného použití návodu pro obnovu katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací. K vymezení vnitřních předpisů lze odkázat na závěry doktríny, která je sice označuje různými způsoby (interní normativní akty, instrukce, vnitřní instrukce, interní normativní instrukce atd.), avšak na definici jejich podstatných znaků se v zásadě shoduje. Např. podle D. Hendrycha se jedná o *"akty abstraktní povahy, které regulují poměry uvnitř jedné nebo více organizačních jednotek, mezi nimiž právně existuje vztah nadřízenosti a podřízenosti [...]* obsahem vnitřních předpisů jsou hlavně závazné pracovní postupy, informační toky, konkrétní instrukce podřízeným pracovníkům nebo úřadům a zařízením, spisový řád, jednací řád, jakož i

vnitřní kontrolní mechanismy" (Hendrych, D. Správní věda. Teorie veřejné správy. 2. vyd. ASPI: Praha, 2007, s. 75). Podle dalších autorů jsou interní normativní instrukce "*platné a závazné v takových systémech, kde jsou dány vztahy nadřízenosti a podřízenosti. Určujícím znakem interních instrukcí je tedy to, že se jimi jen konkretizují úkoly a povinnosti podřízených složek a pracovníků*" (Kubů, L.; Hungr, P.; Osina, P. *Teorie práva*. Linde: Praha, 2007, s. 60-61). V podobném duchu definovala vnitřní předpisy i prvorepubliková doktrína. Podle F. Weyra: "*Instrukcí rozumí se obecně závazný návod či poučení, kterého se dostává jedním úředním orgánem druhému o tom, jak dlužno určitou věc nebo skupinu věcí vyřídit.*" Weyr dále zdůrazňuje, že s ohledem na jejich interní povahu nemohou z instrukcí vznikat žádná "*bezprostřední*" či "*přímá*" subjektivní práva a povinnosti jednotlivcům, instrukce zavazují pouze "*úřední orgány*" (Weyr, F. "*Instrukce*" In: Slovník veřejného práva československého. Svazek II. EUROLEX BOHEMIA: Praha, 2000 [1932], s. 11-14).

22. To ovšem neznamená, že by vnitřní předpisy nemohly nijak ovlivňovat činnosti, při kterých správní orgány působí navenek, vůči adresátům veřejné správy. Naopak, typickým příkladem takových vnitřních předpisů jsou pokyny vydávané ústředními orgány státní správy ke sjednocení správní praxe - např. pokyny řady D ("daně") vydávané Ministerstvem financí. Přitom platí, že pokud orgány finanční správy vystupují vůči daňovému subjektu v rozporu s těmito pokyny, může se jich tento ve správním řízení, potažmo ve správním soudnictví, dovolávat.
23. K judikatuře Nejvyššího správního soudu týkající se stability správní praxe a s ní související otázce významu interních normativních aktů viz např. rozsudky ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Ans 1/2005-57 ze dne 25. 4. 2006, č. j. 2 As 7/2005-86, ze dne 23. 8. 2007, č. j. 7 Afs 45/2007-251, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132. Jsou-li některé v nich obsažené pokyny v rozporu s normativními právními akty, pak je povinností správního orgánu je neaplikovat, případně je vyložit a aplikovat způsobem, který je konformní se zákonem či s mezinárodními závazky České republiky.
24. V nyní projednávané věci tak krajský soud nemůže přisvědčit námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí katastrálního úřadu pouze na základě obecné námítky, že katastrální úřad použil k obnově katastrálního operátu přepracováním geodetických informací, aniž by konkrétně uvedl, v čem spatřuje rozpor návodu s normativními právními akty. Co se týče námítky přílišné odbornosti pojmů, užitých v návodu, k tomu krajský soud uvádí, že s ohledem na skutečnost, že geodézie je vysoce specializovaný vědní obor, jehož znalost je nezbytná pro kvalifikované plnění úlohy veřejné správy v oblasti zeměměřičství a katastru nemovitostí, svěřené jí zákonem, lze očekávat, že katastrální úřad bude při své činnosti s těmito odbornými pojmy pracovat, aby dosáhl náležité úrovně správy katastru. Jinými slovy, to, že rozhodnutí ve vysoce specializované oblasti, obsahuje odborné pojmy, které nejsou srozumitelné laické veřejnosti, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost takového rozhodnutí. Nadto je potřeba uvést, že v oblasti zeměměřičství a katastru nemovitostí existuje slovník odborných pojmů, vydávaný Technologickou komisí Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního, dostupný na <http://www.vugtk.cz/slovník/>. Není tak pravdou, že by se žalobkyně s odbornými pojmy, obsaženými v návodu, neměla možnost seznámit.
25. Krajský soud tak na rozdíl od žalobkyně považuje rozhodnutí žalovaného za zcela přezkoumatelné, v souladu s právními předpisy, podrobně a profesionálně odůvodněné, za současného vypořádání veškerých námitek, které žalobkyně v odvolání proti napadenému rozhodnutí vznesla.

V. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
27. Krajský soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť má za to, že byly splněny podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. Uvedené dle krajského soudu platí i přesto, že žalobkyně původně souhlas neposkytla, a to i s ohledem na v žalobě předestřené návrhy na provedení důkazů. Za tím účelem také krajský soud opakovaně nařizoval jednání, která ovšem musela být z důvodu opakovaných omluv na straně žalobkyně rušena. To platí i pro jednání nařízené na 19. 10. 2021, z něhož se žalobkyně podáním ze dne 14. 10. 2021 rovněž omluvila s odůvodněním, že „*ve věci správní žaloby nenastaly nové skutečnosti s výjimkou rozsudku Okresního soudu v Jihlavě č. j. 4 C 369/2017-333 z 14. října 2020, který však nadepsaný správní soud má, a to včetně znaleckého posudku č. 10-3/2018 z 20. 9. 2018 soudního znalce Ing. et. Ing. J. Ž., PhD.*“ Za situace, kdy však krajský soud výše neshledal důvodnými tyto důkazní návrhy žalobkyně, přičemž žalobkyně sama uvedla, že má za to, že jiné nové skutečnosti nenastaly, vše tedy bylo již uvedeno v příslušných podáních, krajský soud neshledal důvod, proč jednání již nařizovat.
28. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
29. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné na řízení soud plnění žádné povinnosti neuložil, krajský soud této osobě náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v souvislosti s plněním povinnosti, uložené soudem, žádné náklady nevznikly, a na náhradu jiných nákladů řízení ze zákona nárok nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. října 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje D. J.

